

Book Club

• Από την ΤΙΝΑ ΜΑΝΑΧΑΡΑ

• ΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΙ



ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΧΤΗΣ
Το τρίτο στεφάνι (νέα έκδοση)
 (εκδόσεις Γαβριηλίδης)

Η γοητεία του κλασικού Από τον Παπαδημητράκη στον Καββαδία

Γνωστές επανεκδόσεις και σημαντικά ονόματα της ελληνικής πεζογραφίας έρχονται να επιβεβαιώσουν ότι το κλασικό είναι πάντοτε της μόδας

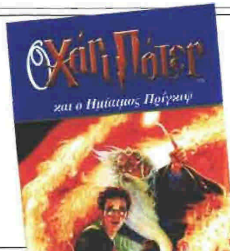
Η ΚΟΥΑΤΟΥΡΑ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΚΑΝΕ ανθρώπινους», σύμφωνα με τον Τζορτζ Στάνερ, αν και δεν έπιψε ποτέ να λειτουργεί ως καταφύγιο. Όταν οι εξάντες και οι πυξίδες δεν επαρκούν, όταν όλα στροβιλίζονται τρελό μέσα στο μυαλό, προβάλλει παρηγορητικά η θεϊκή φιγούρα του ποιητή σε διαφορετικές υποστάσεις - ακόμη και χορεύοντας πάνω στο φτερό του καρκαρία. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του ποιητή Νίκου Καββαδία - άλλοτε ασυρματιστή, άλλοτε μοιραίου εραστή κι άλλοτε απόκοσμου πλάγνητα. Το πορτρέτο που μας χαρίζει ο Μήτσος Κασόλας στο «**Νίκος Καββαδίας - Ο δαίμονας χόρευε μέσα του**» (εκδ. Κασιανιώτη) μοιάζει ικανό να παρουσέψει ακόμη και τον πιο αδιάφορο αναγνώστη. Ένα έντονα νοσταλγικό κλίμα για την εποχή όπου οι άνθρωποι ανένθετα αλλιώς το νόημα διαποτίζει επίσης τις «**Φωτογραφίες**» του Βασίλη Πατάκη (εκδ. Ελληνικά Γράμματα), ένα μυθιστόρημα για τη στιγμή όπου τελειώνουν «τα όνειρα με τις φωτογραφίες» και προβάλλει ζωντανή στο δωμάτιο ενός Ξενοδοχείου η πραγματικότητα. Οι «Φωτογραφίες»

κυκλοφορούν σε επανεκδοση στο πλαίσιο της «Βιβλιοθήκης Βασίλη Πατάκη». Εξίσου σημαντική είναι και η επανεκδοση της «**Ουράνια Μηχανική**» της Μάρως Δούκα (εκδ. Πατάκη). Πρόσωπα και ιστορίες συγχέονται ιδανικά σε έναν κόσμο που έχει περιθώρια να χωρέσει πολλά «από το μηδέν ως το ένα». Τρία πρόσωπα και άπειρα γενεαλογικά δέντρα είναι ικανά να ξεπεράσουν τα όρια της φιλακής και να καταδείξουν ότι η ζωή ξεπερνά πάντα τις όποιες προβλέψεις της. Ποιος, όμως, αλήθεια γνώριζε τη ζωή πέρα από τα όρια της καλύτερα από τον Παπαδημητράκη; Ο Η. Χ. Παπαδημητράκοπουλος ως λάτρης του Παπαδημητράκη είχε αφουγκραστεί τις βαθιές επιθυμίες του θρησκευόμενου συγγραφέα, το ερωτικό του ασυνείδητο, τις ποιητικές και σαρκικές του ορμές, το μεταφορικό - λυρικό του σθένος. Στο «**Επί πτίλων αύρας νυκτερινής**» (εκδ. Γαβριηλίδης) ο Παπαδημητράκοπουλος καταγράφει με τρόπο ευφάνταστο τις καλοκαιρινές και ποιητικές φαντασιώσεις του σπουδαίου συγγραφέα, αποδεικνύοντας γιατί τα κλασικά αναγνώσματα παραμένουν πάντοτε επίκαιρα.



ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ (ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ)

Δύσκολο θα βρεις άλλον πιο απενεκοπιμένο λογοτέχνη σε εποχές όπου ο προφορικός λόγος της λαϊκής τάξης ήταν σχεδόν απαγορευμένος για τις υψηλές ασπίδες της λογοτεχνίας. Οι ηρωίδες του, η Εκάβη και η Νίνα, είναι πέτρα για πέτρα μικροστές και αδυσώπητες - η μικροστική σάρκα από τη σάρκα μας - σε τόσο υπερβολικές δόσεις αντίστοιχες με αυτές της μικροστικής ελληνικής κοινωνίας. Δεν υπάρχει υπερβολή που να μην ξεδιπλώνει την απόλυτη ικανότητα του Ταχτή να ισορροπεί ανάμεσα στο λογοτεχνικό ηθικό και ανίερο. «Όμως το φάρτε του μυθιστορήματος είναι σκριβώς το μελόδρομα», επισημαίνει ο Μένης Κουμανταρέας στον υπέροχο πρόλογο του για τη νέα έκδοση, «μία λαϊκή όπερα που γράφεται χωρίς τη μουσική». Ο καρβός όλης της μεταπολεμικής Ελλάδας και μιας ασπαιρούσας και αθάνατης λογοτεχνίας είναι εδώ. Μαζί και η βεβίλωσι της ογκυριάς, και της ουβρυμυφάνειας.



Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Το νέο κεφάλαιο της ζωής του νεαρού μάγου

Η προφορά και μόνο του ονόματος «Χάρι Πότερ» αρκεί για να προκαλέσει συγκινήσεις. Πόσο μάλλον όταν μιλάμε για την άφιξη ολόφρεσκης ταινίας με τον τίτλο «Ο Χάρι Πότερ κι ο ημίαιμος πρίγκιψ», βασισμένης στο ομώνυμο μυθιστόρημα της Τζ. Κ. Ρόουλινγκ (κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Ψυχογιός). Στην έκτη κινηματογραφική συνέχεια των ταινιών «Χάρι Πότερ» τίποτε δεν είναι πια το ίδιο για τον λόρδο Βόλντεμορτ και για τον παράδεισο του Χόγκουαρτς. Φαίνεται, λοιπόν, πως ένα νέο κεφάλαιο ανοίγει για τον Χάρι, τους φίλους του και τους εχθρούς του.

© 2009 Warner Bros. Entertainment Inc. All rights reserved.